EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.7.2020
COM(2020) 295 final

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den handelskommitté som inrättats genom interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan, när det gäller ändring av vissa bestämmelser i protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den handelskommitté som inrättats genom interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*), vad gäller det planerade antagandet av ett beslut om ändring av vissa bestämmelser i protokoll II till avtalet.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan.

Interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan syftar till att a) göra det möjligt för Stillahavsstaterna att dra nytta av det förbättrade marknadstillträde som erbjuds av Europeiska unionen (EU), b) främja hållbar ekonomisk utveckling och Stillahavsstaternas gradvisa integrering i världsekonomin, c) utifrån parternas gemensamma intressen upprätta ett frihandelsområde mellan Europeiska unionen och Stillahavsstaterna genom en gradvis liberalisering av handeln på ett sätt som är förenligt med tillämpliga WTO-regler och principen om asymmetri, med beaktande av Stillahavsstaternas särskilda behov och kapacitetsbegränsningar när det gäller omfattningen av och tidsplanen för åtaganden, d) inrätta lämpliga tvistlösningsförfaranden och e) upprätta lämpliga institutionella ramar.

Den 13 juli 2009 undertecknade EU avtalet[1], som har tillämpats provisoriskt av Papua Nya Guinea och Republiken Fiji sedan den 20 december 2009 respektive den 28 juli 2014. Efter sina anslutningar har Självständiga staten Samoa och Salomonöarna sedan den 31 december 2018 respektive den 17 maj 2020 också tillämpat avtalet provisoriskt.

2.2. Handelskommittén

Handelskommittén är ett organ som inrättats i enlighet med artikel 68 i avtalet. Den består av företrädare för EU och för Stillahavsstaterna (Papua Nya Guinea, Fiji, Samoa och Salomonöarna). Handelskommittén antar sin arbetsordning, och ordförandeskapet innehas gemensamt av en företrädare för EU och en företrädare för Stillahavsstaterna.

Handelskommittén behandlar alla frågor som är nödvändiga för genomförandet av avtalet, inbegripet utvecklingssamarbete. Vid fullgörandet av sina uppgifter får handelskommittén a) inrätta och övervaka särskilda kommittéer eller organ som krävs för genomförandet av avtalet, b) sammanträda vid vilken tidpunkt som helst som parterna enats om, c) behandla alla frågor som omfattas av avtalet och vidta lämpliga åtgärder i samband med utövandet av sina funktioner, och d) fatta beslut eller utfärda rekommendationer i de fall som föreskrivs i avtalet.

Handelskommittén kommer att delegera bestämda befogenheter att fatta beslut avseende genomförandet till de särskilda kommittéerna i enlighet med relevanta bestämmelser i avtalet, i synnerhet särskilda kommittén för tullsamarbete och ursprungsregler.

[1] Rådets beslut 2009/729/EG av den 13 juli 2009 om undertecknande och provisorisk tillämpning av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan (EUT L 272, 16.10.2009, s. 1).

2.3. **Akt som planeras av handelskommittén**

På sitt åttonde möte den *september 2020* ska handelskommittén anta ett beslut om ändring av vissa bestämmelser i protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete (nedan kallat *den planerade akten*).

Den planerade akten syftar till följande:

– Att uppdatera bestämmelserna om ursprungsregler mot bakgrund av den senaste utvecklingen och förse de ekonomiska aktörerna med enklare och mer flexibla ursprungsregler, genom att anta följande ändringar:

  (a) Att låta följande inte längre relevanta bestämmelser utgå:

    – Artikel 3.7: det är inte längre relevant att hänvisa till kumulation som börjat gälla efter den 1 januari 2010 respektive den 1 oktober 2015.

    – Artikel 4a och bilaga VIII(a) är inte längre relevanta eftersom inga angränsande utvecklingsländer har identifierats.

    – Artikel 4.8 andra meningen och bilaga XII: det är inte längre relevant att förteckna de produkter med ursprung i Sydafrika för vilka kumulation började tillämpas efter den 31 december 2009.

  (b) Att rubriken till artikel 7 ska motsvara rubriken i innehållsförteckningen.

  (c) Att införa en ny artikel 13 med titeln ”Bokföringsmässig uppdelning” i avdelning III, som innebär att de ekonomiska aktörerna kan sänka sina kostnader genom att använda denna metod för lagerhantering.

  (d) Att låta artikel 13 i avdelning III utgå och ersätta den med en ny artikel 14 med titeln ”Förbud mot ändringar”, i syfte att ge de ekonomiska aktörerna mer flexibilitet när det gäller de bevis som ska lämnas in till tullmyndigheterna i importlandet när omlastning eller lagring i tullager av ursprungsvaror äger rum i ett tredjeland.

  (e) Att låta artikel 14 om ”Utställningar” och artikel 38 om ”Frizoner” utgå, vilka inte längre behövs efter det att bestämmelsen om ”Förbud mot ändringar” införts.

  (f) Att ändra artikel 15 i avdelning IV, i syfte att ge de ekonomiska aktörerna större flexibilitet i fråga om att uppfylla kraven gällande ursprungsbevis.

  (g) Att införa en ny artikel 39 som sammanfattar uppgifter och ansvarsområden för den särskilda kommittén för tullsamarbete och ursprungsregler, vilka nu nämns i olika bestämmelser i protokoll II, och att uppdatera artikel 41 i enlighet med detta.

– Att uppdatera bilaga II till protokoll II till avtalet, så att den följer 2017 års version av HS-nomenklaturen.

Bilaga II till protokoll II till avtalet baseras på 2007 års version av nomenklaturen för Harmoniserade systemet (HS), som finns som bilaga till Världstullorganisationens (WCO) internationella konvention om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering. WCO har utfärdat en ny HS-nomenklatur 2017, vilken gäller från och med den 1 januari 2017. Ursprungsreglerna bör däremot förbli desamma, då ändringar av HS-nomenklaturen inte är avsedda att påverka vilka ursprungsregler som gäller för en viss produkt.

– Att ändra texten i bilaga IV till protokoll II till avtalet, för att införa en kroatisk version av fakturadeklarationen.

  Fördraget om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen undertecknades den 9 december 2011 och är tillämpligt sedan den 1 juli 2013. Avtalet är tillämpligt dels på de territorier där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpligt och på de villkor som fastställs i det fördraget, dels på de undertecknande Stillahavsstaternas territorier.

– Att uppdatera förteckningen över utomeuropeiska länder och territorier i bilaga VIII till protokoll II till avtalet, så att den överensstämmer med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

  I bilaga VIII till protokoll II till avtalet förtecknas Europeiska unionens utomeuropeiska länder och territorier. Statusen för några av dessa har nyligen ändrats: Saint-Barthélemy (Frankrike) och Bermuda (Förenade kungariket) blev ULT associerade med unionen den 1 januari 2012 respektive den 1 januari 2014, och Mayotte (Frankrike) blev ett yttersta randområde i unionen den 1 januari 2014.

– Att ta bort Samoa och Salomonöarna från förteckningen över ”Övriga AVS-stater” i bilaga X till protokoll II, eftersom dessa stater har anslutit sig till avtalet.

Mot bakgrund av hur många ändringar som måste göras i protokoll II till avtalet och i dess bilagor är det av tydlighetsskäl nödvändigt att ersätta hela protokollet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete ingicks 2009. Vissa bestämmelser i det ursprungliga protokoll II är inte längre i linje med den senaste utvecklingen vad gäller ursprungsregler, vilket gör att aktörerna inte kan dra nytta av den förmånsbehandling som föreskrivs i avtalet.

De ändringar som föreslås kommer att förenkla och skapa större flexibilitet när det gäller att uppfylla kraven och förfarandena för ursprungsregler. Exempelvis

- kan bokföringsmässig uppdelning göra det möjligt för ekonomiska aktörer att sänka kostnaderna för lagerhantering,
- får de ekonomiska aktörerna mer flexibilitet när det gäller de bevis som ska lämnas in till tullmyndigheterna i importlandet när omlastning eller lagring i tullager av ursprungsvaror äger rum i ett tredjeland,
- kommer möjligheten för en registrerad exportör att uteslutande använda en fakturadeklaration som ett giltigt ursprungsbevis att förenkla ursprungsförfarandena och minska de administrativa kostnaderna i samband med utfärdandet av varucertifikat EUR.1, vilket kommer att göra det möjligt

för aktörerna att fullt ut kunna dra nytta av en förmånsbehandling i tullhänseende som kan få en positiv inverkan på handeln.

Denna förenkling kommer därför att underlätta handeln och förbättra den ekonomiska utvecklingen i Stillahavsområdet genom att de ekonomiska aktörerna kan dra full nytta av förmånsbehandlingen enligt interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap.

Ändringarna kommer att förenkla och skapa flexibilitet när det gäller att uppfylla kraven och förfarandena för ursprungsregler. Förenklingen kommer att underlätta handeln och optimera de ekonomiska aktörernas utnyttjande av förmånsbehandlingen. De föreslagna ändringarna kommer dessutom att främja regional integration och ekonomisk utveckling i Stillahavsstaterna genom att de ekonomiska aktörerna ges fler möjligheter att uppfylla ursprungsreglerna.

De ändringar som görs beträffande produkter (nummer och varuslag) i bilaga II till protokoll II till avtalet är nödvändiga för att anpassa bilagan till de uppdateringar som WCO har gjort av nomenklaturen för Harmoniserade systemet i 2012 och 2017 års upplagor och för att varubeskrivningarna och HS-klassificeringarna ska vara förenliga med Harmoniserade systemet.

I bilaga VIII till protokoll II till avtalet finns en förteckning över de utomeuropeiska länderna och territorierna i EU. I protokoll II avses med ”utomeuropeiska länder och territorier” de länder och territorier som avses i fjärde delen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Förteckningen bör uppdateras mot bakgrund av nyligen gjorda ändringar av vissa av de utomeuropeiska ländernas och territoriernas status.

Det bör noteras att rådets beslut (EU) 2019/2143 av den 11 november 2019 redan har fastställt den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den handelskommitté som inrättats enligt interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan, beträffande ändring av bilagorna II och VIII till protokoll II till avtalet (EUT L 331, 20.12.2019, s. 1). För tydlighetens skull omarbetas ståndpunkten (oförändrad) i det nuvarande initiativet.

Genom det föreslagna beslutet uppfyller EU sina skyldigheter enligt bestämmelserna i avtalet.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[2].

[2] Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Den akt som handelskommittén uppmanas anta är en akt med rättslig verkan och kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artiklarna 8, 68 och 78 i avtalet.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken.

Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut bör därför vara artikel 207.4 första stycket i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 207 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.4. Offentliggörande av den planerade akten

Eftersom den akt som ska antas av handelskommittén syftar till att ändra interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan, är det lämpligt att akten offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den handelskommitté som inrättats genom interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan, när det gäller ändring av vissa bestämmelser i protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan[1] (nedan kallat *avtalet*), varigenom en ram upprättas för ett avtal om ekonomiskt partnerskap, har tillämpats provisoriskt av Papua Nya Guinea och Republiken Fiji sedan den 20 december 2009 respektive den 28 juli 2014. Efter sina anslutningar har Självständiga staten Samoa och Salomonöarna sedan den 31 december 2018 respektive den 17 maj 2020 också tillämpat avtalet provisoriskt.

(2) I enlighet med artiklarna 13 och 68 i avtalet och artikel 41 i protokoll II till avtalet får den handelskommitté som inrättats för avtalet om ekonomiskt partnerskap anta ändringar av bestämmelserna i protokoll II till avtalet.

(3) På sitt åttonde möte den *september 2020* kommer handelskommittén att anta ett beslut om ändring av vissa bestämmelser i protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete.

(4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i handelskommittén, eftersom beslutet kommer att vara rättsligt bindande för unionen.

(5) I protokoll II om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete, vilket ingicks 2009, behöver vissa bestämmelser ändras så att ursprungsreglerna uppdateras i linje med den senaste utvecklingen på detta område och för att införa mer flexibla och enklare ursprungsregler syftande till att underlätta handeln för de ekonomiska aktörerna och optimera graden av utnyttjande av förmånsbehandlingen.

(6) De ändringar som görs beträffande produkter (nummer och varuslag) i bilaga II till protokoll II till avtalet är nödvändiga för att anpassa bilagan till de uppdateringar som WCO har gjort av nomenklaturen för Harmoniserade systemet i 2012 och 2017 års upplagor och för att varubeskrivningarna och HS-klassificeringarna ska vara förenliga med Harmoniserade systemet.

[1] Rådets beslut 2009/729/EG av den 13 juli 2009 om undertecknande och provisorisk tillämpning av interimsavtalet om partnerskap mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Stillahavsstaterna, å andra sidan (EUT L 272, 16.10.2009, s. 1).

(7) Fördraget om Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen undertecknades den 9 december 2011 och är tillämpligt sedan den 1 juli 2013. Avtalet är tillämpligt dels på de territorier där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpligt och på de villkor som fastställs i det fördraget, dels på de undertecknande Stillahavsstaternas territorier. Texten i bilaga IV till protokoll II till avtalet bör ändras i enlighet därmed, så att det införs en kroatisk version av fakturadeklarationen.

(8) I bilaga VIII till protokoll II till avtalet finns en förteckning över de utomeuropeiska länderna och territorierna i EU. I protokollet avses med ”utomeuropeiska länder och territorier” de länder och territorier som avses i fjärde delen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Förteckningen bör uppdateras mot bakgrund av nyligen gjorda ändringar av vissa av de utomeuropeiska ländernas och territoriernas status.

(9) Eftersom Samoa och Salomonöarna har anslutit sig till avtalet bör dessa två stater tas bort från förteckningen över ”Övriga AVS-stater” i bilaga X till protokoll II.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar på det åttonde mötet i handelskommittén ska grundas på det utkast till akt av handelskommittén som åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande